

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 87/09-29

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 27. mája 2009 v senáte zloženom z predsedníčky Marianny Mochnáčovej a zo sudcov Petra Brňáka a Milana Lalička prerokoval sťažnosť M. G., B., zastúpenej advokátom JUDr. J. V., P., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Prievidza v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 83/2003 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo M. G. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Prievidza v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 83/2003 p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Prievidza v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 83/2003 p r i k a z u j e konať vo veci bez zbytočných prieťahov.

3. M. G. priznáva primerané finančné zadost'učinenie v sume 1 000 € (slovom tisíc eur), ktoré je Okresný súd Prievidza p o v i n n ý vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. M. G. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 438,57 € (slovom štyristotridsaťosem eur a päťdesiatsedem centov), ktorú je Okresný súd Prievidza p o v i n n ý vyplatiť na účet jej právneho zástupcu JUDr. J. V., P., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 87/09-9 zo 17. marca 2009 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť M. G. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Prievidza (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 83/2003.

2. Sťažovateľka, ktorá je účastníčkou konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 11 C 83/2003, ako právny nástupca po nebohom manželovi J. G., ktorý zomrel..., vo svojej sťažnosti okrem iného uviedla:

„Žalobou, doručenou súdu dňa 14. 04. 2003... si navrhovateľ J. G. uplatnil nárok na náhradu za stratu na zárobku po skončení práceneschopnosti z titulu odškodnenia choroby z povolania - kombinované poškodenie z vibrácií, ktorá mu bola priznaná F. M...

V priebehu dlhotrvajúceho konania, ktoré je nesporne zavinené nečinnosťou Okresného súdu..., na priet'ahy v konaní upozorňoval môj manžel ako aj ja listami zo dňa 17. 05., 09. 12. 2004, v roku 2005 listami zo dňa 11. 02., 21. 06., v roku 2006 listami zo dňa

02. 05., 27. 06., v roku 2007 listom zo dňa 12. 11., v roku 2008 listami zo dňa 04. 01., 02. 04., 05. 06., 03. 09., 21. 11. a v roku 2009 listami zo dňa 16. 01. a 22. 01...

... dlhotrvajúce konanie veľmi nepriaznivo pôsobilo na zdravotný stav môjho manžela a bolo tiež jedným z dôvodov jeho úmrtia, pričom súd na žiadosti o vytýčenie pojednávania, ktoré nesporne treba považovať za upozornenia, resp. sťažnosti na prietahy v konaní, vôbec nereagoval.“

3. Na základe uvedených skutočností sťažovateľka žiada, aby ústavný súd vydal tento nález:

„1. Právo... M. G. na spravodlivé rozhodnutie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom na Okresnom súde v Prievidzi pod č. 11 C 83/2003 porušené bolo.

2. Prikazuje sa Okresnému súde v Prievidzi vo veci ďalej konať a rozhodnúť bez zbytočných prietahov.

3. Okresný súd v Prievidzi je povinný zaplatiť M. G. z titulu primeraného finančného zadostučinenia 20.000,- € slovom dvadsaťtisíc eur a nahradiť mu trovy právneho zastúpenia v sume 897,47 € slovom osemstodeväťdesiatsedem eur 47 centov k rukám advokáta JUDr. J. V... do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

4. Svoju žiadosť o priznanie primeraného finančného zadostučinenia odôvodnila tým, že *„... nečinnosťou Okresného súdu... bola naša rodina dlhodobo ukraovaná vo svojich nárokoch, tento stav pretrváva do dnešného dňa a tvrdím, že dlhotrvajúce súdne konanie veľmi nepriaznivo pôsobilo na závažný zdravotný stav môjho manžela a prispelo aj k jeho skorej smrti“.*

5. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci podaním z 27. marca 2009 písomne vyjadril okresný súd (sp. zn. Spr 412/09) a k jeho vyjadreniu zaujal stanovisko podaním zo 6. mája 2009 právny zástupca sťažovateľky.

5.1 Okresný súd vo svojom vyjadrení okrem chronológie úkonov uviedol:

„... Za nedôvodnú súd považuje sťažnosť navrhovateľky v časti, v ktorej sa domáha primeraného finančného zadostučinenia vo výške 20.000,- euro. V tej časti je návrh navrhovateľky nad rámec vytvorený rozhodovacou činnosťou ústavného súdu.

Za nesprávnu súd považuje sťažnosť v časti, v ktorej sa sťažovateľka domáha náhrady trov konania, ktorej vyúčtovanie zástupcom sťažovateľky je v rozpore s § 11 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.“ K priesťahom vo veci sp. zn. 11 C 83/2003 sa nevyjadril.

5.2 Sťažovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu k vyjadreniu okresného súdu okrem iného uviedla:

„Z prehľadu úkonov, ktoré boli súdom vo veci urobené, podľa môjho názoru nesporne vyplýva, že súd nepostupoval vo veci tak, ako mu ukladá zákon a Ústava SR, lebo v opačnom prípade by bol tento spor právoplatne skončený maximálne v lehote dvoch rokov.

Časť úkonov považujem za zbytočné - napr. dožiadania na Krajský súd v Trenčíne zo dňa 23. 07. a 29. 09. 2003, za zbytočné považujem aj kontrolné znalecké dokazovanie, keď otázka príčinnej súvislosti bola nesporne a jednoznačne vyriešená závermi Posudkových komisií S. pobočka P. zo dňa 04. 09. 2000 a pobočka B. zo dňa 06. 10. 2000 i znaleckým posudkom MUDr. P. M., súd sa teda mohol s námietkami vedľajšieho účastníka – S. B. a jeho návrhmi na kontrolné znalecké dokazovanie, vysporiadať bez nariadenia ďalšieho znaleckého dokazovania.

Súd vo vyjadrení uvádza aj nesprávne tvrdenia - napr. že spis bol dňa 07. 06. 2004 doručený dožiadateľmu súdu, aby bol k dispozícii znalcovi, keď som cestou znalca zistil, že spis mu k dispozícii cestou dožiadateľmu súdu daný nebol a túto skutočnosť mi potvrdili aj na Okresnom súde v Prievidzi dňa 10. 06. 2004 a oznámili mi, že spis nebol omylom odstúpený dožiadateľmu súdu.

Vážne výhrady treba mať k postupu súdu po nariadení druhého znaleckého dokazovania, ku ktorému došlo uznesením zo dňa 02. 08. 2005, po ktorom súd ďalej nekonal a znalecký posudok nebol do dnešného dňa vypracovaný, ďalšie úkony po tomto termíne fakticky nemožno považovať za úkony vo veci samej.“

6. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie vo veci namietaného porušenia práva podľa označeného článku ústavy. Prerokovanie sťažnosti na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou základného práva – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných pre meritórne rozhodnutie veci (napr. I. ÚS 157/02, I. ÚS 66/03).

II.

Ústavný súd na základe sťažnosti a k nej pripojených písomností, vyjadrení účastníkov konania a spisu okresného súdu sp. zn. 11 C 83/2003 zistil tento priebeh a stav konania:

Sťažovateľka je v predmetnom konaní v právnom postavení navrhovateľky. Návrh na začatie konania podal J. G., právny predchodca sťažovateľky, okresnému súdu 14. apríla 2003 proti bývalému zamestnávateľovi, za účasti vedľajšieho účastníka S., o náhradu za stratu na zárobku po skončení práceneschopnosti, ktorý bol zaevidovaný pod sp. zn. 11 C 83/2003.

Následne okresný súd vo veci vykonal tieto úkony:

- 30. apríla 2003 sa odporca na výzvu okresnému súdu vyjadril k žalobnému návrhu,
- 15. mája 2003 okresný súd uznesením č. k. 11 C 83/2003-9 vyzval žalobcu - právneho predchodcu sťažovateľky - na doplnenie petitu, t. j. akú výšku náhrady straty na zárobku požaduje,
- 6. júna 2003 žalobca doplnil petit žalobného návrhu,
  - 12. mája 2003 okresný súd zaslal doplnený žalobný návrh odporcovi, S., pobočka P. a vyzval ich, aby sa k nemu vyjadril v lehote 30 dní,
  - 18. júla 2003 sa vedľajší účastník vyjadril k žalobnému návrhu,
  - 30. júla 2003 sa žalobca vyjadril k vyjadreniu vedľajšieho účastníka,

- 8. decembra 2003 právny zástupca žalobcu navrhol zmenu žalobného petitu,
- 9. decembra 2003 okresný súd uskutočnil súdne pojednávanie za účasti právnych zástupcov účastníkov sporu, právny zástupca na pojednávaní predniesol návrh na súdny zmier a odporca s vedľajším účastníkom požiadali o odročenie pojednávania, aby sa mohli v lehote 30 dní vyjadriť, okresný súd uznesením stanovil lehotu na vyjadrenie do 10. januára 2004 a pojednávanie odročil na neurčito,
  - 2. februára 2004 okresný súd vyzval účastníkov sporu, aby v stanovenej lehote oznámili, aké dôkazy navrhujú vykonať,
  - 10. februára 2004 žalobca navrhol vykonať dokazovanie vo veci nariadením znaleckého dokazovania,
    - 4. mája 2004 okresný súd uznesením č. k. 11 C 83/2003-54 nariadil znalecké dokazovanie, ustanovil súdneho znalca, ktorému stanovil 40-dňovú lehotu na vypracovanie znaleckého posudku,
      - 2. júna 2004 ustanovený súdny znalec uviedol dôvody – pracovnú zaťaženosť pre ktoré nebude môcť včas vypracovať znalecký posudok, a ďalej uviedol, že spis môže prevziať na vypracovanie posudku až po 5. júli 2004,
      - 10. júna 2004 okresný súd zaslal spis Okresnému súdu Žilina na doručenie spisu ustanovenému znalcovi na vypracovanie znaleckého posudku,
        - 13. júla 2004 súdny znalec prevzal spis,
        - 9. augusta 2004 súdny znalec predložil vypracovaný znalecký posudok a vrátil zapožičaný spis,
          - 16. augusta 2004 okresný súd uznesením č. k. 11 C 83/2003-77 rozhodol o odmene za vypracovaný znalecký posudok,
            - 14. septembra 2004 žalobca na základe výsledkov znaleckého dokazovania navrhol pripustenie zmeny žalobného petitu,
              - 17. septembra 2004 okresný súd uskutočnil súdne pojednávanie, na ktorom predniesli svoje stanoviská právni zástupcovia, súdne pojednávanie bolo odročené na 19. október 2004 z dôvodu vykonania dokazovania,
                - 17. septembra 2004 podal vedľajší účastník odvolanie proti uzneseniu č. k. 11 C 83/2003-77 zo 16. augusta 2004,

- 19. októbra 2004 okresný súd uskutočnil súdne pojednávanie, na ktorom bol vypočutý súdny znalec, pojednávanie bolo odročené na neurčito,
- 7. decembra 2004 vedľajší účastník navrhol vykonanie kontrolného znaleckého dokazovania,
- 10. decembra 2004 právny zástupca žalobcu upozornil okresný súd na obštrukcie zo strany vedľajšieho účastníka,
- 17. marca 2005 okresný súd vyzval MUDr. J. K. z riaditeľstva N. v B. na zaujatie stanoviska k znaleckému posudku,
- 1. apríla 2005 bolo doručené okresnému súdu stanovisko riaditeľa N. v B. na výzvu zo 17. marca 2005, v ktorom uviedol, že na položené otázky mu neprináleží odpovedať, lebo na ne odpovedal už súdny znalec,
- 21. júna 2005 právny zástupca žalobcu urgoval konanie vo veci,
- 2. augusta 2005 okresný súd uznesením č. k. 11 C 83/2003-120 nariadil kontrolné znalecké dokazovanie L. v B., ktorej stanovil 60-dňovú lehotu na vypracovanie kontrolného znaleckého posudku,
- 25. augusta 2005 U. v B. oznámila okresnému súdu, že posudok nemôže vypracovať,
- 2. mája 2006 žalobca s poukazom na svoj zhoršujúci sa zdravotný stav urgoval konanie vo veci,
- 28. júna 2006 žalobca požiadal o nariadenie pojednávania,
- 11. decembra 2006 právny zástupca oznámil okresnému súdu, že žalobca zomrel 1. augusta 2006, a oznámil aj číslo konania, pod ktorým sa vedie dedičské konanie po neb. žalobcovi,
- 14. marca 2007 okresný súd požiadal notárku o oznámenie okruhu dedičov po neb. J. G.,
- 29. marca 2007 okresný súd dostal oznámenie od notárky JUDr. E. V. o okruhu dedičov po neb. J. G.,
- 13. novembra 2007 právny zástupca žalobcu priložil právoplatné osvedčenie o dedičstve a požiadal, aby okresný súd pokračoval v konaní,
- 7. januára 2008 právny zástupca požiadal o nariadenie termínu pojednávania,
- 2. apríla 2008 a 5. júna 2008 uvedenú požiadavku opakovane,

- 24. júla 2008 sťažovateľka oznámila okresnému súdu, že trvá na žalobnom návrhu,
- 3. septembra 2008 a 21. novembra 2008 právny zástupca sťažovateľky požiadal o nariadenie termínu pojednávania,
- 29. januára 2009 na výzvu okresného súdu vedľajší účastník konania navrhol vykonanie dokazovania.

III.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov.

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv

nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, I. ÚS 65/04).

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza spravidla až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01, I. ÚS 251/05).

7. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo, alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESĽP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, I. ÚS 79/05). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

7.1 Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že predmetom napadnutého konania je posúdenie nároku právneho predchodcu sťažovateľky na náhradu za stratu na zárobku po skončení práceneschopnosti vyvolanej chorobou z povolania, t. j. ide o existenčnú vec, o pracovnoprávnu agendu, kde sa predpokladá osobitná pozornosť dotknutých orgánov verejnej moci venovaná efektívnemu a rýchlemu postupu, aby bol naplnený účel príslušného (v danom prípade súdneho) konania, čo okrem iného znamená, že všeobecný súd má povinnosť organizovať svoj procesný postup tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prerokovaná a skončená a aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa naň osoba obrátila so žiadosťou o rozhodnutie (napr. I. ÚS 142/03, I. ÚS 145/03, I. ÚS 158/04).

7.2 Z hľadiska posudzovania dĺžky súdneho konania ústavný súd konštatuje, že konanie sa začalo podaním návrhu na okresnom súde 14. apríla 2003 a dosiaľ o nároku nebolo ani raz rozhodnuté na súde prvého stupňa.

7.3 Pokiaľ ide o kritérium zložitost' veci, ústavný súd bral do úvahy aj v predmetnom prípade skutkový stav veci a platnú právnu úpravu (II. ÚS 26/95, I. ÚS 92/97 a iné) relevantnú na rozhodnutie. Na základe týchto hľadísk konanie vo veci náhrady za stratu na zárobku po skončení práceneschopnosti nehodnotil ako právne zložitú vec.

7.4 Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v preskúmvanej veci, ústavný súd zistil, že sťažovateľka (ani jej právny predchodca) sa nepodieľala na prieťahoch v konaní. Naopak, svojím aktívnym prístupom sa opakovane domáhala konania vo veci a rozhodnutia.

7.5 Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci, pričom zbytočné prieťahy v konaní posudzoval ako celok s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu vrátane významu predmetného konania pre jeho účastníkov.

Pokiaľ ide o postup okresného súdu, ústavný súd vychádzal z hľadiska celkového priebehu posudzovaného konania, t. j. konania, ktorého účastníkom bol právny predchodca sťažovateľky i samotná sťažovateľka. V tomto ohľade zistil, že konanie vedené okresným súdom trvá viac ako 6 rokov, pričom vo veci doteraz nebolo rozhodnuté. Počas tejto doby bol okresný súd absolútne nečinný v období od 25. augusta 2005, keď U. v B. oznámila nemožnosť vykonať znalecký posudok, až do 14. marca 2007, keď požiadal notárku o oznámenie okruhu dedičov. Ďalej bol okresný súd nečinný od 29. marca 2007, keď dostal okruh dedičov, až do 11. júna 2008, keď požiadal vedľajšieho účastníka o stanovisko. Následne bol okresný súd nečinný od 24. júla 2008, keď dostal oznámenie sťažovateľky, že na podanom návrhu trvá, až do 29. januára 2009, keď vedľajší účastník navrhol vykonať ďalšie dokazovanie. Ústavný súd hodnotí obdobie absolútnej nečinnosti od 25. augusta 2005 do 14. marca 2007 a od 29. marca 2007 do 11. júna 2008 a ďalej od 24. júla 2008 do 29. januára 2009 ako zbytočný prieťah v trvaní dva a pol roka.

8. Ústavný súd vzhľadom na všetky uvedené dôvody vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

9. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľke ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

10. Ústavný súd môže priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie (čl. 127 ods. 2 ústavy, § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde).

Sťažovateľka žiadala priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 20 000 €. Svoju žiadosť odôvodnila tým, že *„nečinnosťou Okresného súdu v Prievidzi bola naša rodina dlhodobo ukracovaná vo svojich nárokoch, tento stav pretrváva do dnešného dňa a tvrdím, že dlhotrvajúce súdne konanie veľmi nepriaznivo pôsobilo na závažný zdravotný stav môjho manžela a prispelo aj k jeho skorej smrti“*.

Vzhľadom na okolnosti danej veci (najmä na jej predmet a význam pre účastníka konania) ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľku. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať jej aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia základného práva sťažovateľky (pozri body 1.1 až 1.5 tejto časti), ako aj na predmet konania považuje za primerané v sume 1 000 €.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil,

je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

11. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Úspešnej sťažovateľke vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom. Advokát vykonal tri úkony právnych služieb, a to prevzatie a príprava zastupovania, napísanie sťažnosti a stanovisko k vyjadreniu predsedu okresného súdu zo 6. mája 2009.

Odmena za jeden úkon právnych služieb v zmysle § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) je 1/6 z výpočtového základu 695,41 € (20 950 Sk), t. j. 115,90 € a režijný paušál 6,95 €, teda spolu 122,85 €.

Odmena advokátovi, ktorý je platcom dane z pridanej hodnoty, za poskytnuté služby v konaní pred ústavným súdom (za 3 úkony právnych služieb a 3 x paušálna náhrada) predstavuje celkovú sumu 368,55 € + 19 % DPH = 438,57 € (13 212,49 Sk), ktorú je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcovi sťažovateľky (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 Občianskeho súdneho poriadku).

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

12. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. mája 2009